

[Elmqvist.]

jeg har gjort Rede for de store Forskeligheder, der er mellem de nuværende Forhold i Norge og Forholdene i Danmark, Forskelligheder, som gør, at man daarligt kan sammenligne, vel at mærke efter at den nye Procesreform i Norge i Fjor er traadt i Kraft. Det viser sig nu, at det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen taler om Forholdene under den gamle Procesordning, medens det selvfølgelig er de nuværende Forhold, man maa sammenligne med, og de er, som jeg har nævnt. Det, jeg i øvrigt bebrejdede det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen, var, at det ærede Medlem i Betænkningen i Foraaret som Argument imod en Udvidelse af Adgangen til at procedere for Højesteret heri Danmark kun anførte, hvad enkelte Kredse i Norge havde udtalt imod en saadan Udvidelse, medens det ærede Medlem ikke anførte noget fra de Sider i Norge, der havde udtalt sig for en udvidet Adgang. Og her var det, jeg fremførte den norske Højesteretsdommers Udtalelser som et Bevis for, at man ogsaa i Norge fra mange Sider var af den Formening, at den mundtlige Procedure retfærdiggjorde, at man udvidede Adgangen til at procedere for Højesteret.

Hvad Sverige angaar, er det ganske rigtigt, at adskillige Advokater har udtalt sig for en Prøve, men det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen vil vistnok give mig Ret i, at det er lige saa rigtigt, at adskillige svenske Advokater har udtalt sig *imod* en Prøve; det fremgaar af det Referat af Proceskommissionens Arbejde, jeg før læste et Citat op af. Jeg skal tillade mig at anføre, hvad der siges herom: Adskillige Advokater mener, der bør stilles Krav om en særlig Prøve for Højesteret, men mod Kravet om en Prøve rejstes der en bestemt Opposition fra andre Advokater, der maa mene, at en sliig Bestemmelse indeholder en betænkelig Afvigelse fra det vigtige Princip, at Advokaterne i deres Ytringer skal være uafhængige af Domstolene. Altsaa, fra andre Advokaters Side rejstes der Betænkeligheder mod en saadan Prøve for Højesteret, og det, jeg altsaa bebrejder det ærede Medlem, er, at han, naar han anfører, at en enkelt Korporation i Sverige er for en Prøve, ikke ogsaa anfører, at andre Kredse og at selve den svenske Proceskommission gør sig til Talsmand for, at man ingen Prøve skal have, men skal nøjes med en vis Anciennitet, saaledes at en Sagfører faar Adgang, naar han har procederet i et vist Antal Aar.

Det ærede Medlem udtalte, at mit

Referat af Retsplejeudvalgets Betænkning ikke var særlig heldigt, idet det ikke var rigtigt, naar jeg havde sagt, at den i Underudvalget siddende Sagfører var for en Ændring, og det ærede Medlem henviser saa til en Udtalelse i Bilagene til Betænkningen. Det er atter en forkert Maade at citere paa fra det ærede Medlems Side, for dette Medlem af Retsplejeudvalget, Hr. Jarner, er ganske vist Modstander af, at man fuldstændig sletter Prøven, men han er Tilhænger af, at man gaar den Vej, at Sagførerne efter en vis Aarrække faar Adgang til at procedere deres egne Sager ved Højesteret. Det er netop det, jeg har gjort mig til Talsmand for i Dag, saa her har det ærede Medlem atter i høj Grad refereret tendentiøst.

Endelig skal jeg til Slut bemærke, at det er underligt, at det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen er en saa stærk Modstander af, at man giver Sagførerne Adgang til i deres egne Sager at møde for Højesteret. Jeg oplæste før en Resolution, der i 1926 var afgivet af en Kreds af Sagførere her i København. Jeg vil gerne have Lov til at oplæse den igen — og jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til den —, den lyder saaledes:

„Efter at Retsplejeloven har indført mundtlig Procedure ved alle Landets Retter, har den nuværende Sondring indenfor de procederende Sagførere tabt den saglige Begrundelse, som den muligt tidligere maatte have haft. Den Sagfører, som har godtgjort, at han paa forsvarelig Maade kan procedere ved Landsretten, bør ikke være afskaaret fra ogsaa at forelægge Sager for Højesteret.“ Denne Erklæring er underskrevet af en Række Sagførere her i København, og ogsaa af det ærede Medlem, daværende *Overretssagfører* C. C. Heilesen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 83 Stemmer mod 49.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.